

หนังสือพิมพ์ปฏิบัติการ

เสียงงูซัง

แขนงวารสารสนเทศ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

SOTUS

“รับน้องส่งพี่”

มรชม. รับน้องสร้างสรรค์

สานสัมพันธ์พี่น้อง

อาเขียนมาแรง

CMRU จัดอบรมภาษาเพื่อนบ้าน

“ความสามารถและความล้ำใจของคนพิการ”

คุณค่าในตัวตนที่ไม่ด้อยกว่าใคร

เคยนึกสงสัยไหมว่า ชุดครูยเกิดขึ้นได้อย่างไร?

ก่อนอื่นต้องขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ป้ายแดงที่กำลังเตรียมที่จะเข้ารับปริญญาสำเร็จการศึกษาในปีนี้ และแน่นอนว่าความไฝ่ฝันของนักศึกษาและครอบครัวทุกคน ต่างก็ต้องการจะเห็นลูกหลานตัวเองสวมชุดครูยรับปริญญา แต่เพื่อนๆ หลายคนอาจจะสงสัยอยู่ใช่ไหมคะต้นกำเนิดชุดครูยรับปริญญามาจากไหน? มีประวัติชุดครูยรับปริญญาอย่างไร? แล้วทำไมต้องใส่ชุดครูยรับปริญญา? ที่เป็นธรรมเนียมสืบต่อกันมาช้านานแล้วผู้สำเร็จการศึกษาทุกสถาบันจะต้องสวมเสื้อครูยในวันพิธีรับปริญญา แม้กระทั่งเด็กรุ่นใหม่ก็ยังคงมีการใส่ชุดครูยรับประกาศนียบัตรกันเลย ประวัติชุดครูยรับปริญญาเป็นมาอย่างไรเรามีคำตอบให้หายสงสัยกันค่ะ

ประวัติชุดครูยรับปริญญา ต้นแบบชุดครูยบัณฑิตชุดครูยรับปริญญาเป็นเสื้อคลุมทับด้านนอกใช้สวมเพื่อเป็นเครื่องประกอบเกียรติยศแสดงถึงหน้าที่ในพิธีการหรือแสดงวิทยฐานะ ธรรมเนียมการสวมเสื้อครูยของไทยเรานั้นไม่มีหลักฐานที่แน่ชัดว่าได้รับแบบมาจากที่ใดแต่การคาดคะเนกันว่าการสวมเสื้อครูยน่าจะเริ่มขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตอนที่พระวิสูตรสุนทร (โกษาปาน) เป็นราชทูต ไปเจริญพระราชมิตรกับพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ของฝรั่งเศสขณะนั้นท่านราชทูตแต่งกายด้วยการสวมเสื้อเยียบปัก มีกลีบทอง ดอกไม้ทอง และสวมเสื้อครูย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 6 มีพระราชกำหนดเสื้อครูยเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ร.ศ. 130 กำหนดเสื้อครูยข้าราชการไว้ 3 ชั้น เรียกว่าครูยเสนามาตย์แบ่งเป็นชั้น

- ปริญญาเอก เรียกว่า “คหบดีบัณฑิต”
- ปริญญาโท เรียกว่า “มหาบัณฑิต”
- ปริญญาตรี เรียกว่า “บัณฑิต”

สำหรับครูยวิทยฐานะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทำด้วยผ้าแพรสีดำเย็บเป็นเสื้อคลุมยาวเหนือเข้าพอประมาณ ตัวเสื้อผ่าอกตลอดแขนเสื้อยาวตกข้อมือ ตอนกลางแขนทั้งสองข้างมีแถบกำมะหยี่สีดำขลิบด้วยเชือกเกลียวสีทอง พับปลายแถบเป็นมุมแหลม (ครูยคหบดีบัณฑิตจำนวน 3 แถบ ครูยมหาบัณฑิตจำนวน 2 แถบ และครูยบัณฑิตจำนวน 1 แถบ) เียงไว้ตอนกลางของแขนเสื้อทั้งสองข้างและให้มีผ้าคล้องคอด้านในทำด้วยผ้าตัวสี่เหลี่ยมทองด้านนอกทำด้วยผ้าหรือแพรสีดำเช่นเดียวกับตัวเสื้อ ด้านหน้าเย็บเป็นมุมแหลมมีแถบผ้าตัวสี่เหลี่ยมทองเย็บติดที่ริมทั้งสองข้างระหว่างผ้าตัวสี่เหลี่ยมทองทั้งสองข้างมีแถบกำมะหยี่สีประจำสาขาวิชาสีประจำสาขาวิชามีดังต่อไปนี้

- » สาขาวิชาการบัญชี : สีฟ้าเทา
- » สาขาวิชาการศึกษา : สีฟ้า
- » สาขาวิชานิติศาสตร์ : สีขาว
- » สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ : สีน้ำเงิน
- » สาขาวิชาบริหารธุรกิจ : สีชมพู
- » สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ : สีน้ำตาล
- » สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ : สีเหลือง
- » สาขาวิชาศิลปศาสตร์ : สีแดง
- » สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ : สีเขียวหัวเปิด
- » สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ : สีชมพูส้ม

ด้านหลังเย็บเป็นสี่เหลี่ยมมีแถบผ้าตัวสี่เหลี่ยมทองเย็บติดด้านบนและด้านล่างด้านซ้ายแล้วด้านขวาพับเป็นจีบซ้อนกันจำนวนสองทบ มีเชือกเกลียวสีทองผูกด้วยเงื่อนพริกดตรงกลางแผ่นหลังและมีพู่ห้อยสีทอง มีตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยทำด้วยผ้าและปักด้วยด้ายสีตามตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยติดบนผ้าตัวสี่เหลี่ยมทองรูปวงรีปิดทับรอยต่อของผ้าคล้องคอด้านหน้าและด้านหลังทั้งสองข้าง

ท่านผู้อ่านคงหายสงสัยแล้วใช่ไหมคะว่าชุดครูยเกิดขึ้นได้อย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร นอกจากชุดครูยแล้วบัณฑิตก็มีส่วนสำคัญอย่างมาก ซึ่งคำว่า “บัณฑิต” ตามความหมายเดิมที่มีอยู่ในคำสอนทางศาสนานั้นไม่ได้มีความหมายเพียงเป็นผู้มีความรู้อย่างเดียว แต่หมายถึงเป็นผู้ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความรู้ การเป็นบัณฑิตจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา แต่ความหมายยังรวมไปถึงการดำรงชีวิตด้วยความรู้ ไม่นำความรู้ไปใช้ในทางที่ไม่ดี เห็นไหมละคะว่าทั้งบัณฑิตและชุดครูยมีความหมายและความสำคัญอยู่ในตัวของมันเอง

เรียบโดย ด

ที่มา www.mthai.com
www.wikipedia.org

เดินขึ้นดอย เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2556 ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จัดกิจกรรมประเพณีเดินขึ้นดอย รับเข็ม-เนคไท ให้กับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 โดยมีจุดประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความอดทน และ เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

ลูกนกพร้อมหน้า เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2556 คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชานิติศาสตร์ ได้จัดงาน “ลูกนกพร้อมหน้า” มีวัตถุประสงค์สานสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และ แนะนำคณาจารย์ในสาขาวิชา ภายในงานมีการแสดงจากรุ่นน้องปี 1 ณ อาคาร 27 ชั้น 15 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ค่ายวารสารฯ เมื่อวันที่ 29-30 มิถุนายน 2556 ที่ผ่านมา นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์แขนงวิชาวารสารสนเทศ จัดกิจกรรม ค่ายวารสารสานสัมพันธ์ ครั้งที่ 6 ในตอนที่มิชื่อ่ว่า “Free copy Free style Free idea” พร้อมมีกิจกรรมการทำ Workshop นิตยสาร Free copy เพื่อให้คณะผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้รูปแบบและขั้นตอนการจัดทำนิตยสาร ณ บ้านกลางดอย รีสอร์ท แอนด์ สปา ต.บ้านปาง อ.หางดง จ.เชียงใหม่

บทบรรณาธิการ

“ก้าวอย่างแห่งความเปลี่ยนแปลง”

หากจะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงในช่วงชีวิตของคนเราแล้ว นอกจากร่างกายที่เจริญเติบโตไปตามวันเวลา ความรู้สึกนึกคิดแล้ว การเปลี่ยนแปลงอีกอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิต ทศนคติ หรือ อะไรอีกหลายๆ อย่าง นั่นก็คือ ช่วงวัยที่ได้เข้ารับการศึกษาระหว่างช่วงชั้นที่มีความเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ ช่วงชีวิตวิทยาลัย เนื่องจากเป็นช่วงที่เราต้องเข้ามาพบกับสังคมวิทยาลัยที่จะต้องมีการเรียนรู้ถึงการปรับตัวในการเข้าสังคมที่ใหญ่ขึ้น การทำงานร่วมกับคนอื่นมากขึ้น ปรับตัวกับระบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากช่วงชั้นมัธยมปลายอย่างสิ้นเชิง และหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงที่น่ายินดีนั้นก็คือว่าที่บัณฑิตจำนวน 4,499 คน ที่จะได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมนี้ หลังจากที่ใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยมากกว่า 4 ปี นั้นย่อมถึงเวลาที่ต้องแยกย้ายกันไปทำงานในสายอาชีพที่ตนเองได้ร่ำเรียนมา ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจำนวนผู้ที่จะได้ทำงานที่ตรงสายจะค่อนข้างมีน้อยก็ตาม แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูงในสายงาน การรู้จักปรับตัว เรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ จะช่วยให้เรามีความแตกต่าง โดดเด่นกว่าคนอื่นในสายงานเดียวกัน (เช่น การเรียนรู้ภาษาเพิ่มเติม ฯลฯ) เพื่อเป็นการเตรียมตัวในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนอันใกล้นี้

แต่สำหรับน้องเฟรชชีปี 1 แล้ว เป็นการก้าวสู่สังคมวิทยาลัยถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่อาจจะดูแปลกใหม่ หรือ ก้าวกระโดดพอสมควรจากชีวิตการเรียนในระดับชั้นมัธยมปลาย ที่ต้องได้มาพบเจอกับสังคมใหม่ๆ ผู้คนที่มาจากหลากหลายที่ ระบบการเรียน ที่ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น การทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นที่มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัว “บ่มเพาะ” ความรู้ ประสบการณ์ ในการที่จะก้าวเข้าสู่วัยทำงานต่อไป 4 ปีต่อจากนี้ อาจจะมีสุขบ้าง มีอุปสรรคบ้างก็อย่าได้ท้อถอย ว่าที่บัณฑิตในวันนี้คือภาพตัวอย่างความสำเร็จจากความเพียรพยายามที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้านี้ดังนั้นก็กับ “ก้าวอย่าง” ในวันนี้สถานะของตัวตน และภาระหน้าที่อาจแตกต่างกัน แต่นั่นก็เป็นเรื่องที่น่ายินดีด้วยกันทั้งคู่ กับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

อิสเรศ สมมิตร

เจ้าของ

บรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา

คณะที่ปรึกษา

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการข่าว

กองบรรณาธิการสารคดี

กองบรรณาธิการบทความ

ฝ่ายศิลป์

ฝ่ายการ์ตูน

ช่างภาพ

พิสูจน์อักษร

ฝ่ายโฆษณาและการจัดการ

ฝ่ายบัญชีและประสานงาน

พิมพ์ที่

สำนักงาน

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อ. ทิพย์พุก กฤษสุนทร

อ. ศิโรช แท่นรัตนกุล รศ. สมพงษ์ บุญเลิศ ผศ.ดร. ธรรมกิตติ ธรรมโม ผศ.ดร. กมลณัฐ์ พลวัน ผศ. ดารารัตน์ ไชยาใส ผศ. ศิรสา สอนศรี อ. อุไร ไชยเสน อ. จำลิสตรี จอห์นนพดล วศินสุนทร อ. ศุภทัต แดงเคื่อง อ. ศุภณิข จันทร์สอง

อ. กมลวรรณ สุจริต อ. พลศรีนัย ศันยทิพย์ อ. อัญมณี ภักดีมวลงน อ. รักษิณา พวงลำ อ. รจนกร แบ่งทิศ

อ.ขวัญหล้า นุตประพันธ์ น.ส. จารุณี พรมราช

นาย อิสเรศ สมมิตร

นาย ณต ทิพยางกูร น.ส. หทัยชนก สุภาเลิศ น.ส. ไอยลดดา ปัญญาโสภา นาย อานนท์ เมฆเมืองทอง

นาย ชัชวาล สุขบำรุง นาย สมितिเกียรติ ดิษบรรจง

น.ส. อรุณี พุทธกาล น.ส. นิตาลักษณ์ มะโนรี น.ส. วารุณี ธรรมชนแก้ว น.ส. อรุณศรี สงวนจิตร

นาย พงษ์ศักดิ์ พงษ์ชาติ น.ส. พิมพ์พิกา จักรใจวงศ์ น.ส. ศศิธร นามจิต น.ส. ศิริพร กันทะรัตน์

น.ส. ณัฐริกา คำวงศ์ น.ส. เอกอนงค์ ปิ่นตาศรี น.ส. สุขกนก ทองสุข น.ส. ศัทธิดา ศรีกันทา

น.ส. ประภาพร พรพันธ์ น.ส. ชนากานต์ ตาคำพฤษ์

น.ส. จิตราพร กับปุลาวลัย น.ส. นิตยา ร้อยพุม น.ส. เดือนฉาย ขติรัตน์ น.ส. ทิราภรณ์ สุงามุล

น.ส. ศิริวรรณ สุระวงษ์ น.ส. ธัญชนก สุขดี

น.ส. จิตราพร กับปุลาวลัย

นาย สาริต ทิพย์กันทา นาย ภูสงค์ ยี่ดยาว นาย ณัฐภูมิ ตาแก้ว

นาย วัชรพล หมอกเมือง นาย ภูริทัต วิชาธร นาย จตุรงค์ อภิวงศ์งาม

น.ส. เบญจพร ไชยวงศ์ น.ส. อรุณี เชียงตา น.ส. กมลรส วิชัย น.ส. สุชาดา สัทธานนท์

น.ส. หฤทัย แดนโพธิ์

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กู๊ด-พรีนท์ พรีนท์ติ้ง โทรศัพท์ 0-5341-2556 โทรสาร 0-5321-7264

ชมรม NJR สาขาวิชานิติศาสตร์ ชั้น 4 อาคารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

202 ต. ช้างเผือก อ. เมือง จ. เชียงใหม่ 50300 โทรศัพท์ 0-5388-5834 โทรสาร 0-5388-5809

เว็บไซต์ www.nithed-cmru.com

อาเซียนมาแรง CMRU. จัดอบรมภาษาเพื่อนบ้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เร่งพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปิดประชาคมอาเซียนที่จะเปิดอย่างเป็นทางการในปี 2558 ส่งเสริมให้ผู้ที่สนใจเข้าอบรมเตรียมความพร้อมรับมือกับประชาคมอาเซียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพแก่ผู้เรียน

ซึ่งทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้เล็งเห็นความสำคัญของประชาคมอาเซียนที่จะเริ่มขึ้นในอีก 2 ปีข้างหน้า จึงจัดโครงการฝึกอบรมภาษาเพื่อนบ้าน เพื่อรองรับการเปิดของประชาคมอาเซียนในปี 2558 (2015) ได้แก่ ภาษาลาว พม่า และกัมพูชา โดยการจัดอบรมในครั้งนี้มีนักเรียนที่ให้ความสนใจแก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไปเป็นอย่างมาก โดยผู้สนใจสามารถเข้าอบรมหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ได้ในระยะสั้น 20 ชั่วโมง

ทางด้าน นางสาว สิริภรณ์ คำเปิงบุตร นักวิชาการศึกษาประจำศูนย์ภาษาฯ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “โครงการนี้ชื่อเต็มๆ ว่า ‘โครงการอบรมทักษะภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษา กับอาจารย์ และเจ้าหน้าที่’ วัตถุประสงค์ที่จัดโครงการนี้คือตอนนี้ประเทศของเรากำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นภาษาที่สอง ภาษาที่สามก็ถือว่าจำเป็น เดียวนี้ภาษาที่สามอย่างน้อยก็ต้องภาษาเพื่อนบ้านในอาเซียนก็เลยเป็นที่มาของโครงการนี้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งถูกใช้เป็นภาษาสากลที่แพร่หลายทั่วโลก โดยภาษา พม่า, ลาว, กัมพูชา, อังกฤษ มีเจ้าของภาษามาสอน แต่ภาษาจีน, เกาหลี และภาษาญี่ปุ่น ที่แบ่งเป็นหลายระดับ ซึ่งระดับต้นๆ จะเป็นอาจารย์คนไทยสอนก่อนแล้วก็มีอาจารย์เจ้าของภาษามาสอนในระดับสูงขึ้นอีก และโครงการนี้มีผลตอบรับจากบุคลากรภายในบุคลากรนอก แต่บุคลากรนอกมีจำนวนน้อยกว่า แต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยโครงการนี้จะพัฒนาภาษาอาเซียน ตอนนี้ก็เปิดเป็นภาษา พม่า, ลาว, กัมพูชา แต่ในอนาคตก็อาจจะเปิดภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาเวียดนาม, ภาษาอินโดนีเซีย ก็มีแนวโน้ม เพราะว่าเรากำลังหาอาจารย์เจ้าของภาษามาสอนอยู่ค่ะ การตอบรับของนักศึกษาดีมากค่ะ อยากจะเชิญชวนน้องๆ ด้วย ช่วยประชาสัมพันธ์โครงการนี้ในวาระด้วยนะคะ”

ทางด้านนางสาวปริญญญา ไชยศรี นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาเกาหลี ปี 4 ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การอบรมภาษาเพื่อนบ้านในครั้งนี้ว่า “ความรู้สึกตอนเรียนรู้สึกตื่นเต้นมากค่ะ เพราะไม่เคยเรียนมาก่อน แต่เพราะชอบดูการ์ตูนญี่ปุ่นตัดสินใจมาเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ศูนย์ภาษาฯ นี้ รู้สึกประทับใจในการสอนของอาจารย์ เพราะอาจารย์สอนสนุกมาก ไม่น่าเบื่อ และสามารถสอนให้เข้าใจภาษาญี่ปุ่นได้ง่ายมาก คิดไม่ผิดจริงๆ ที่เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นที่นี่ เพราะว่าได้ทั้งความรู้ ความสนุกเพลิดเพลิน และยังได้รู้จักเพื่อนใหม่ด้วยค่ะ และคิดว่าหลังจากการฝึกอบรมเสร็จแล้วจะเอาไปใช้ฟังการ์ตูนญี่ปุ่นค่ะ เพราะชอบดูการ์ตูนญี่ปุ่นอยู่แล้ว แต่เพราะฟังไม่ออกเลยมาเรียนเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ฟังการ์ตูนค่ะ และถ้าเกิดโชคดีไปเจอคนญี่ปุ่นก็จะอยากจะลองทักทายดู ถึงจะแค่เล็กน้อย แต่ก็ต้องการใช้ความรู้ที่เรียนมาให้เป็นประโยชน์ค่ะ”

บศ.ปี 1 มรสม. หวัน ทิวอดรไม่มีปลอดภัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เจอปัญหาที่จอดรถไม่เพียงพอและเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยของรถมีจำนวนมากจอดซ้อนคัน นักศึกษาจึงเสี่ยงปัญหา โดยการเดินเท้ามาเรียน

นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (มรสม.) ปีการศึกษา 2556 ไม่นับใจที่จอดรถในมหาวิทยาลัย เนื่องจากที่ผ่านมามีปัญหาการจอดรถทับซ้อนกันอยู่บ่อยครั้ง เพราะไม่มีที่จอดรถเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะที่จอดรถจักรยานยนต์ นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่จะเช่าหอพักใกล้ๆ สถานศึกษาเพื่อความสะดวกในการเดินทางมาเรียน แต่เลือกที่จะมาเข้ากว่าปกติเพื่อที่จะได้ไม่ต้องเผชิญกับปัญหาเหล่านี้ เพราะไม่อยากเสียเวลาที่จะต้องหาที่จอดรถ รวมทั้งยังระแวงว่าจะมีรถผู้อื่นมาจอดทับซ้อนแล้วล้อคอรถ ซึ่งจะส่งผลทำให้ไม่สามารถนำรถของตนเองออกมาได้ และเสี่ยงต่อการขีดข่วนกันอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษา

อีกส่วนหนึ่งก็ยังคงนำรถมาจอดในมหาวิทยาลัย เพราะต้องเดินทางจากที่พักเป็นระยะทางที่ไกล

นายอัครชัย พนาศิริราษฎร์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กล่าวว่า ที่จอดรถมหาวิทยาลัยคับแคบ หาที่จอดยาก ถ้าหาที่จอดได้ก็ออกลำบาก ซึ่งไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย ตนเองยอมเหนื่อยเดินเท้าจากหอพักมาเรียนที่มหาวิทยาลัยดีกว่าเสียเงินซ่อมรถ ซึ่งหากรถเราเสียหายเราก็ไม่สามารถหาตัวคนผิดมารับผิดชอบอะไรได้ หากเลือกอีกวิธีหนึ่งซึ่งอาจจะสะดวกกว่า คือ การนำรถไปจอดนอกมหาวิทยาลัยแต่ก็เสี่ยงที่จะโดนใบสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งทำให้เอะใจๆ มันยิ่งยุ่งยากไปมากกว่าเดิม

อีกด้านหนึ่ง นางสาวสุดารัตน์ ชันแก้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ให้ข้อมูลว่า ตนเองจำเป็นต้องซื้อจักรยานยนต์มาเรียนทุกวัน เนื่องจากมีที่พักห่างจากสถานศึกษามากจึงไม่สะดวกหากต้องเดินเท้ามาเรียน แม้ว่าบางครั้งก็หวั่นถึงความไม่ปลอดภัย เนื่องจากรถของตนเคยได้รับรอยขีดข่วนจากการจอดรถทับซ้อนกันอยู่หลายครั้ง แต่ตนก็ต้องหาวิธีการที่จะมีที่จอดรถ เช่น เดินทางมาเรียนให้เข้ากว่าปกติ จะได้มีสิทธิ์เลือกที่จอดรถได้มากกว่า

อรุณศรี, ศศิธร ราชบาน

ทางด้าน นางสาวณัฐฐันรี ลักษณะภักดิ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาภาษาจีน ให้สัมภาษณ์เบื้องต้นว่า “รู้สึกสนุกมากเลยค่ะ อาจารย์สอนเป็นกันเองมาก ตลก ปลอ่ยมุขใส่นักศึกษาทำให้การเรียนไม่เครียดและเพราะเรียนฟังกับพูด ดังนั้นอาจารย์จึงหาเกมให้เล่นเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการพูดและฟังภาษาอังกฤษค่ะ และยังสามารถนำไปใช้ได้มากที่สุดทีเดียว เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญมาก เพราะต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยอะ และภาษาอังกฤษฟัง-พูดก็เป็สิ่งที่สำคัญมากและด้วยภาษาอังกฤษฟังและพูดที่ฉันเรียนเป็นระดับพื้นฐาน แต่เป็นสิ่งที่เราสามารถนำไปใช้ได้จริงเพราะจะเข้าอาเซียนแล้ว กลัวคุยกับคนอื่นไม่รู้เรื่องด้วยค่ะ ต้องการเรียนรู้การใช้ทักษะฟังและพูดมากเพิ่มขึ้น เพราะต่อไปประเทศไทยจะเข้าสู่ระบบอาเซียนแล้ว ดังนั้น ทักษะในการฟังและพูดนั้นจะเป็นสิ่งสำคัญมากถึงมากที่สุด เพราะฉะนั้นจึงอยากให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มทักษะขึ้นไปเรื่อยๆ ค่ะ”

สำหรับการจัดอบรมในครั้งนี้จะจัดขึ้นที่ศูนย์ภาษาสถาบันภาษาศิลปและวัฒนธรรม อาคารราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ ชั้น 4 ค่าใช้จ่ายในการสมัครนั้น อาจารย์, บุคลากร, นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชำระค่าเอกสาร 100 บาทตลอดหลักสูตร, บุคคลภายนอก ชำระค่าลงทะเบียนและค่าเอกสาร 1,500 บาทตลอดหลักสูตร โดยแต่ละหลักสูตรนั้นรับจำนวน 50 คน ต่อหลักสูตรเท่านั้น หากเรียนครบตลอดหลักสูตรจะได้รับวุฒิบัตรจากศูนย์ภาษาฯ สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้ที่ คุณธิสา และคุณสิริภรณ์ โทรศัพท์ 053-885867 หรือโทรศัพท์ภายใน 5867

โดยการจัดอบรมหลักสูตรภาษาในครั้งนี้ ทางทีมงาน หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่านักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป จะมีความรู้พื้นฐานในด้านภาษามากยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมรับมือกับประชาคมอาเซียนที่จะย่างก้าวเข้ามาในปี 2558 นี้

โดยวดา ราชบาน

ไข่ไก่ปรับขึ้นราคายกแพง

จากสถานการณ์ราคาไข่ไก่ในท้องตลาดปรับตัวสูงขึ้น ทำให้กระทรวงพาณิชย์เข้ามาควบคุมราคา เพราะต้นทุนการเลี้ยงไก่ไข่นั้นแพงขึ้น จึงทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ไม่สามารถตรึงราคาต่อไปได้ เตรียมปรับขึ้นราคาไข่ไก่ขึ้นอีก

โดยไข่ไก่หน้าฟาร์ม เบอร์ศูนย์ จากฟองละ 4.20 บาท ปรับขึ้นเป็น 4.50 บาท ส่วนไข่ไก่เบอร์ 1 จะปรับเป็นฟองละ 4.20 บาท เบอร์ 2 ฟองละ 4.10 บาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งบรรดาแม่ค้า ผู้บริโภค ที่เสี่ยงเรียกร้องว่าไข่แพง จนนายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องได้เตรียมออกมาตรการคุมราคาไข่ไก่คณะหน้าฟาร์มให้เหลือฟองละ 3.30 บาท

ปีนี้อุณหภูมิร้อนกว่าทุกปี เป็นตัวแปรสำคัญทำให้ไก่สร้างไข่ไม่ได้ ไข่ออกมาฟองเล็ก กลายเป็นต้นทุนที่มองไม่เห็น ทุกวันนี้ดูเหมือนว่าไข่ไก่ได้กลายเป็นสินค้าการเมืองไปแล้ว นักการเมืองกำลังทำให้ผู้บริโภคยึดติดไข่ต้องราคาถูก ส่วนสินค้าอื่นปรับขึ้นไม่เป็นไร ทั้งที่การซื้อขายตามความเป็นจริงเกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ทุกอย่างอยู่ที่ต้นทุนทั้งโรงเรือนอุปกรณ์ระบบที่ต้องปรับปรุงเลี้ยงเหมือนเมื่อก่อนไม่ได้เพราะโรคระบาดมีมาก แล้วยังเสี่ยงไข้หวัดนก อย่างต้นปีเกิดโรคนิวคาสเซิลทำลายรังไข่ แพ้ระบาด ถึงไก่จะไม่ตายก็ยังกินอาหารเหมือนเดิม แต่ไข่ไก่ลดน้อยลง 30-40 เปอร์เซ็นต์ (www.thairath.com)

ด้านตัวแทนจากคณะกรรมการนโยบายไข่ไก่และผลิตภัณฑ์ ให้ความเห็นถึงปัญหาไข่ในขณะนี้ว่า เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นทุกปี เพียงแต่ปีนี้ต้นทุนหลายอย่างมีการปรับตัวสูงขึ้นกว่าทุกปีที่ผ่านมา จึงทำให้ราคาสูงเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตามคาดว่าหลังเดือนมิถุนายนสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

ทางด้าน นางสาวจุฑามาศ เชื้อสะอาด นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้กล่าวว่า “เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นทุกปี ผลกระทบจะเกิดขึ้นกับตนเองก็คือราคาอาหารที่เป็นเมนูไข่ไก่เพิ่มขึ้นจากปกติร้านอาหารตามสั่งจะใช้ไข่ไก่เบอร์ 0 ในราคา 5 บาท แต่เนื่องจากราคาไข่ไก่ที่แพงขึ้นร้านอาหารตามสั่งทั่วไปจึงปรับขนาดของไข่ไก่ให้มีขนาดเล็กลงจากเบอร์ 0 ไปเป็นเบอร์ 2-3 ตามลำดับ และเพิ่มราคามาเป็นฟองละ 7 บาทเป็นส่วนใหญ่”

ส่วนแม่ค้าในตลาดธานีรินทร์ได้ให้ความคิดเห็นว่า “จากที่ราคาไข่ขึ้นทำให้ผู้ค้าขายอย่างเราปรับราคาอาหารให้แพงขึ้น หรือไม่ก็ปรับปริมาณอาหารให้ลดน้อยลงเพื่อรักษาความสมดุลของราคาอาหาร และเพื่อเป็นการรักษามิตรภาพที่ดีของแม่ค้ากับลูกค้า”

เชียงใหม่ยุคธุรกิจอสังหาฯ ไม่หวั่น นโยบายค่าแรง

เชียงใหม่ไม่หวั่นผลกระทบ หลังบังคับใช้นโยบายค่าแรง เกิดการลงทุน และขยายตัวธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์

หลังจากการปรับค่าแรงขั้นต่ำ 300บาท ในจังหวัดเชียงใหม่ตามนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของรัฐบาล เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2556 ที่ผ่านมา เพื่อกกระตุ้นการบริโภค และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยอัตราค่าแรงขั้นต่ำจากสำนักงานกรรมการค่าจ้าง เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2556 นั้น ในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ที่วันละ 251 บาท ปรับขึ้นคิดเป็น 19.52% จากอัตราค่าแรงขั้นต่ำเดิม (ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างเรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) และค่าจ้าง พร้อมตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ)

“ปรับขึ้นแบบนี้ก็ดีเหมือนกัน ข้าวของมันก็แพงขึ้นทุกวัน ถ้ามัว 300 นี้อยู่ได้ไหม มันก็พออยู่ได้นะ มันอาจไม่ดีที่สุด แต่มันก็ยังดีกว่ามันไม่ขึ้นละนะ เพราะยังไของมันก็ขึ้นตามอยู่แล้ว” นายบำรุง มั่นเมือง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ส่วนทางด้านนายจ้างก็ได้กล่าวว่า “จริงๆ แล้วผมก็จ้างแรงงานตามความสามารถอยู่แล้วในระดับนายช่างก็จะอยู่ที่ฝีมือ หากประสิทธิภาพน้อยก็จ้างแพงหน่อย ส่วนกรรมกรนั้นก็ให้ค่าแรงอยู่ในอัตราราคา 260 – 280 บาทอยู่แล้ว หากปรับเพิ่มเป็น 300 บาทนั้น ตนไม่มีปัญหาเนื่องจากขึ้นจากเดิมไม่มากนักประกอบกับปัจจุบันแรงงานฝีมือค่อนข้างจะหายาก และมึงงานก่อสร้างเยอะในจังหวัดเชียงใหม่ขนาดนี้ ตลาดแรงงานค่อนข้างแข่งขันกันมาก งานที่รับมาราคาจึงค่อนข้างดี เพราะต้องการได้แรงงานที่มีคุณภาพ” นายพิชัยยุทธ ผู้รับเหมารายย่อย

นายอนันต์ บวรเนาวรักษ์ หัวหน้ากรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่กล่าวว่า “โดยภาพรวมแล้วเกิดผลกระทบไม่มากในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การให้บริการต่างๆ ซึ่งจะได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ยที่สูงอยู่แล้ว ส่วนในภาคการใช้แรงงานนั้น อัตราการจ้างงานนั้นค่าแรงของช่างฝีมือนั้นโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 350 – 400 บาท ต่อวันอยู่แล้ว ในส่วนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือภาคเกษตรกรรม ที่จะมีต้นทุนที่สูงขึ้นในส่วนของการจ้างแรงงาน ประกอบกับราคาสินค้าเกษตร ที่มีราคาที่ไม่แน่นอนไม่คงที่อยู่แล้ว แต่ก็ถือว่าเป็นการปรับกลไกตลาดที่ต้องเกิดขึ้นอยู่แล้วจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีการลงทุนจากภายนอกมากขึ้น” นายอนันต์ กล่าว

อศ.เรศ ราชบาน

มรณ. รับน้องสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์พี่น้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จัดกิจกรรมรับน้องสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการต้อนรับนักศึกษาใหม่ ประจำปีการศึกษา 2556 ที่เข้าศึกษาต่อในร่วมมหาวิทยาลัย เพื่อสานความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในหมู่คณะ และเสริมสร้างทักษะด้านสมรรถภาพทางทักษะและความคิด โดยการรับน้องอย่างสร้างสรรค์นั้น จัดขึ้นโดยมีระยะเวลารวม 1 เดือน

กิจกรรมการรับน้องเริ่มต้นขึ้นในวันแรกของการเปิดภาคเรียน คือวันที่ 3 มิถุนายน ถึงวันที่ 28 มิถุนายน 2556 โดยกิจกรรมต่าง ๆ จะถูกจัดขึ้นหลังเลิกเรียนตั้งแต่เวลา 16.00 – 18.00 น. ของทุกวัน ที่สนามฟุตบอลหน้าอาคาร 1 โดยมีการดำเนินกิจกรรมจากทั้งทางมหาวิทยาลัย และจากรุ่นพี่แต่ละสาขาวิชา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดเวทีกลางสำหรับโชว์การแสดงต่างๆ ของนักศึกษา

ทางด้านนาย คณิง กาบกันทะ นักวิชาการศึกษา รับผิดชอบของพัฒนานักศึกษาได้ให้สัมภาษณ์ ต่อการรับน้องของมหาวิทยาลัยในครั้งนี้อ่า “ในอดีตที่ผ่านมาการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชน ผู้ปกครองเป็นอย่างมาก ถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในเชิงลบของกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เน้นการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ลดความรุนแรง ปลอดภัย และส่งเสริมคุณธรรม จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่จะได้มีการพัฒนากิจกรรมรับน้องใหม่อย่างต่อเนื่อง มีพัฒนาการในเชิงสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษาใหม่อย่างแท้จริง ยกกระตือรือร้นการดำเนินกิจกรรมรับน้องใหม่สู่คุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว ด้านวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเพื่อปลูกฝังเจตคติหรือจิตสำนึกที่ดีและ ความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัย และยังช่วยเหลือหลอม ปลูกฝัง เสริมสร้างระบบความเป็นพี่น้อง เพื่อนำไปสู่ความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง โดยจะส่งผลให้นักศึกษาใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยได้ ในปีนี้ทางมหาวิทยาลัยได้ปรับระยะเวลาการรับน้องเป็นหนึ่งเดือน เพื่อเพิ่มระยะเวลาทำกิจกรรมพบปะเพื่อน รุ่นพี่ โดยเน้นความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกัน ส่งเสริมความรักความผูกพันสามัคคีและยังช่วยปลูกฝังความรักต่อมหาวิทยาลัย”

ด้านนางสาวกนกกาญจน์ หมอยา นักศึกษาชั้นปีที่1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขา คหกรรม (ผ้าและเครื่องแต่งกาย) ได้ให้สัมภาษณ์ถึงการรับน้องในครั้งนี้ว่า “การรับน้องครั้งนี้ ได้สร้างความสนุกสนานให้กับหนูมาก ทำให้ได้รู้จักเพื่อน ๆ ในสาขา รุ่นพี่ดูแลเอาใจใส่รุ่นน้องทุกคน แล้วยังมีกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยเพิ่มสีสัน ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง, เต้น การทำกิจกรรม ร่วมกันทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง ยังเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้ยังทำให้รุ่นน้องได้รู้จักรุ่นพี่ เพื่อนจากต่างสาขาและต่างคณะอีกด้วย”

ทางด้านนางสาวกาญจนา สอนกาล นักศึกษาสาขาบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ ชั้นปีที่2 (ปีต่อเนื่อง) ได้ให้สัมภาษณ์ต่อการรับน้องของมหาวิทยาลัยในครั้งนี้ว่า “ขอบเขตของการรับน้องในปีนี้มีระยะเวลา 1 เดือน เพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างสรรค์ เป็นการต้อนรับน้องใหม่ในปีการศึกษาใหม่ ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดระยะเวลาในการรับน้องช่วงหลังเลิกเรียน ตั้งแต่เวลา 16.00 น. – 18.00 น. เพื่อเป็นการสร้างสรรค์สัมพันธ์ที่ดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง โดยปีนี้เป็นปีแรกที่มีการบวมมหาลัยร่วมกันของนักศึกษาใหม่ทุกคณะ โดยที่เวทีกลางมหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้มีการแสดงของแต่ละสาขาวิชา ที่เตรียมการแสดงมา สำหรับบรรยากาศการรับน้องถือว่าคึกคักกว่าปีก่อนๆ ด้วยระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้จัดสรรกิจกรรมต่างๆ ได้มากมายยิ่งขึ้น”

กิจกรรมรับน้องที่ถูกจัดขึ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นน้อง กับรุ่นพี่ โดยมีรุ่นพี่ชั้นปีที่ 2 เป็นผู้ดำเนินการกิจกรรมต่างๆ โดยมีการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัย เพื่อป้องกันการเกิดความรุนแรง การกระทำผิดโดยไม่เหมาะสมจากรุ่นพี่ ที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ที่ถูกจัดขึ้น กิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นต้องเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เสริมสร้างความผูกพัน และเป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อรุ่นพี่กับรุ่นน้องทุกชั้นปี โดยไม่เป็นการทำลายวัฒนธรรมที่ปฏิบัติกันมาช้านาน ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมรับน้อง โดยระยะเวลาของกิจกรรม เป็นเวลากว่า 1 เดือน

เรียนชายโม่ง

เรียนสาวโม่ง

เรียนแปดโม่ง

จิตรพร

คุณค่าในตัวตนที่ไม่ด้อยกว่าใคร

ปัจจุบัน คนพิการหลายคนพิสูจน์ให้คนปกติได้เห็นแล้วว่า พวกเขามีความพิการแต่เฉพาะทางร่างกายเท่านั้น จิตใจ และมันสมองไม่ได้พิการไปด้วย

ความสามารถและความสำเร็จของคนพิการในยุคนี้มีปรากฏให้คนปกติได้เห็นอย่างสม่ำเสมอว่าคุณภาพชีวิตของพวกเขาไม่ได้แตกต่างไปกว่าคนปกติเลย บางคนยังมีความสามารถมากกว่าคนปกติด้วยซ้ำไป จึงไม่น่าแปลกที่จะได้เห็นคนพิการยืนอยู่บนแท่นแห่งเกียรติยศ เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป

ในด้านการศึกษา คนพิการสามารถก้าวขึ้นสู่สุดยอดแห่งมันสมองอัจฉริยะได้เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป และพวกเขาเหล่านี้สามารถถ่ายทอดความรู้ความสามารถที่เขามีอยู่ไปสู่ลูกหลานในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“ถึงผมพิการ ผมก็พิการเพียงแค่นี้
และสามารถเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ
ได้เหมือนกับคนปกติทั่วไป”

ประโยคสั้นๆ เริ่มเรื่องราวของชีวิตขึ้นภายในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยโดยเจ้าของประโยคนั้นอยู่บนเก้าอี้ข้างๆ กับล่ำมแปลภาษาหลังโต๊ะขนาดปานกลางซึ่งวางสมุดหนังสือเอาไว้อย่างเป็นระเบียบ

“คุณจะมีชีวิตว่าหากเสียการได้ยินแล้ว
ทำนั้นทำนี้ไม่ได้ ไม่ได้หรอกแต่คุณควรจะคิดว่า
คุณยังมีมือ มีแขน มีขา และที่สำคัญคือ มีสติปัญญา
ที่จะเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด”

จากนั้นแม้จะเริ่มบทสนทนาอีกครั้งด้วยการแนะนำตนเอง “ผมชื่อ นาย จัตรชัย ทิศขันสา เกิดวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2529 ตอนนี้อยู่ อายุ 27 ปี สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ สาขาพลศึกษาและนันทนาการ

การศึกษาขั้นต้นของแม่เริ่มที่โรงเรียนโสตศึกษา อนุสารสุนทร เชียงใหม่ ก่อนจะมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะครุศาสตร์ สาขาพลศึกษาและนันทนาการ โดยขณะนั้นตั้งความหวังไว้ว่าเมื่อเรียนจบอยากเป็นครู อยาก

ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาให้เกิดประโยชน์

หลังจากเล่าเรื่องราวความเป็นมาของชีวิตแล้ว แมื่อยิ้มพร้อมกับเอ่ยอย่างภาคภูมิใจต่อว่า “ผมเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่แห่งนี้ได้จากการผ่านการสอบสัมภาษณ์รอบโควตาเข้ามา เพราะช่วงนั้นจะมีโควตาสำหรับนักศึกษาพิการ ผมมาสมัครแล้วก็สอบผ่านรอบโควตา อีกทั้งพ่อแม่ท่านก็สนับสนุนเรื่องการเรียนรู้ เพราะไม่เคยเห็นคนหูหนวกเรียนจบ ดังนั้นท่านจึงสนับสนุนให้ผมเรียนต่อจนจบปริญญาตรี”

ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบวกผสมกับสิ่งที่ตนเองชื่นชอบเป็นทุนเดิม ความฝันที่อยากจะเป็นครูจึงอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมมือ

“โชคดีที่บังเอิญผมมาพบกับรุ่นพี่คนหนึ่ง พี่เขาแนะนำในเรื่องการเรียนสาขาพลศึกษา ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ตนเองต้องการ เพราะผมเป็นคนชอบเล่นกีฬา ผมเป็นนักกีฬาฟุตบอลของสมาคม ผ่านการอบรมการเล่นฟุตบอลมาแล้ว ผมจึงไม่รอช้าที่จะตัดสินใจเลือกเรียนในสาขานี้ และทางบ้านเองก็ยอมทุ่มเททุกอย่างให้ โดยบอกให้ตั้งหน้าตั้งตาเรียน จบแล้วไปเป็นครูอย่างที่คุณ”

การสอบเข้าเรียนได้นั้นถือเป็นความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งแต่การเริ่มต้นชีวิตกับการเรียนในมหาวิทยาลัยสำหรับคนพิการหูหนวกนั้น เหมือนหนทางเต็มไปด้วยหนามแหลม เพราะการสื่อสารภายในห้องเรียนระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนกับอาจารย์โดยไม่มีล่ำมแปลก็กลายเป็นอุปสรรคขึ้นมา

ใบหน้าที่ยิ้มแย้มของแม่อีกก็ปรากฏรอยยิ้มขึ้นแล้วอธิบายต่อว่า

ถึงผมพิการ ผมก็พิการ
เพียงแค่นี้ และสามารถเรียนรู้ให้
ประสบความสำเร็จได้เหมือนกับ
คนปกติทั่วไป

“ตอนที่ผมเข้าไปเรียน ผมก็พยายามใช้ภาษามือหรือท่าทางที่ง่าย ๆ เพื่อสื่อสารกับเพื่อน ซึ่งเพื่อนๆ ก็เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง ส่วนเพื่อนที่ทำภาษามือไม่ได้ก็จะใช้การเขียนในการสื่อสารแทน ซึ่งเขาก็ไม่ได้รู้เลยว่าทำอะไรเรา เวลาทำงานเป็นกลุ่มเขาก็จะช่วยรับเราเข้ากลุ่มด้วย”

นอกจากนั้นแม่ก็ ยังต้องเรียนรู้การจดจำ การสังเกตลักษณะท่าทาง เพื่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อาจารย์สอน ซึ่งปัญหาอาจจะไม่ซับซ้อนนักแต่ต้องอาศัยความอดทนสูงเช่นกันเนื่องจากสภาพภายในห้องเรียนที่แออัดเกินไปด้วยคนปกติ

“ปัญหาในการเรียนนั้น เวลาสื่อสารกับคนปกติก็จะมีปัญหา บางเวลาอาจารย์สอนในชั้นเรียนจะไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา แต่ถ้าว่าในเวลาเรียนมีล่ามตามไปก็จะทำให้เข้าใจ

ในเรื่องที่อาจารย์สอน หรือว่าเล่าเรื่องอะไร ถ้าไม่มีล่ามตามไปก็จะไม่รู้เรื่อง และไม่ได้ได้รับความรู้อะไรเลย และสิ่งที่ปัญหาอยู่ตอนนี้คือล่ามมีไม่พอต่อจำนวนคนที่บกพร่องทางการได้ยิน จึงทำให้บางโอกาส พวกผมขาดการรับรู้ในเรื่องนั้นไปเลย”

ซึ่งบางครั้งอาจมีคนพิการหูหนวกหลายคนเกิดความล้มเหลว เนื่องจากขาดกลไกต่อการเผชิญหน้ากับสถานการณ์ภายนอกตามลำพังหรือแม้แต่การเผชิญหน้ากับคนปกติทั่วไปและแม้กระทั่งเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่สำหรับตัวแม่เองกล่าวอย่างมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“ผมต้องยอมรับสภาพที่จะเกิดขึ้น มันต้องแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ถ้าเราอยากจะช่วยเหลือตัวเองได้ โดยไม่ต้องไปรบกวนคนอื่นเราก็ต้องยอมที่จะเรียนรู้ แรกๆ อาจจะไม่มีความเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะสื่อสารบ้างเพราะบางทีสิ่งที่เราอยากจะพูดมันมีมากกว่าเกินที่จะเขียนออกมาให้หมดได้ ผมเลยคิดว่าตัวเราเองก็เป็นเหมือนคนปกติทั่วไป พยายามเรียนรู้จากเพื่อนๆ โดยการจดจำหรือสังเกตสีหน้า ท่าทางเวลาพูด และเวลาลงเรียนก็ถาม

คนต้องรู้ ผู้เพื่อการเรียน และความฝัน”

จากเด็กชายพิการหูหนวกคนหนึ่ง ที่ยังไม่รู้จุดหมายของตัวเอง จนมาถึงวันที่มีการศึกษา มีอาชีพการงานที่ดี ต้องผ่านอุปสรรคต่างๆ มากมาย “ฉัตรชัย” บอกว่าสำคัญที่สุดคือการให้กำลังใจตัวเองในเรื่องของการเรียน ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับเราต้องเก็บมา ไม่ใช่เก็บมาแล้วไม่เอาไปคิด ไปทำอะไรเลย เก็บมาเพื่อเอามาพัฒนาตัวเองแล้วเอาไปถ่ายทอดหรือก็นำความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

อรุณี วัชรน
รองอธิบดี
น.ส.อารีรัตน์ อินธิชา นริศพีพัฒน์
ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาพิเศษ
ศูนย์พัฒนาฯ และบุคคลที่พิการทางการ
มองเห็น-การได้ยิน-การพูด-การเคลื่อนไหว

คุณจะมีชีวิตที่หากเสียการได้ยินแล้วทำนั่นทำนี่ไม่ได้ ไม่ได้หรอกแต่คุณควรจะคิดว่าคุณยังมีมือ มีแขน มีขา และที่สำคัญคือ มีสติปัญญาที่จะเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เพื่อนว่าลงวิชาไหนบ้าง เราก็จะลงเรียนด้วย ส่วนในเรื่องของงานไม่ว่าจะเป็นงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวก็จะมีเพื่อนๆ คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาตลอด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผมทั้งเห็นดีเห็นชอบ ทั้งหนักใจ แต่พอเวลาผ่านไปนานเข้าจนเราชำนาญ มันก็ทำให้ผมเดินทางไปยังที่หมายได้อย่างถูกต้อง”

ความกังวลใจที่มีมาตลอดช่วงที่กำลังศึกษานั้นก็เกิดขึ้น เนื่องจากกฎหมายยังไม่ให้ความเป็นธรรมแก่คนพิการเท่าที่ควร แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ทำให้แม่เกิดความย่อท้อแต่อย่างใดและพยายามปลอบใจตนเองเพื่อให้ผ่านอุปสรรคต่างๆ ไปยังโครงการที่ตนเองได้ฝันเอาไว้

“ผมเคยรู้ว่าบางที่เขาไม่รับคนพิการเข้าไปทำงาน ผมรู้สึกหวั่นใจมาก แต่ก็มีคนให้คำแนะนำว่าบางที่เขาทำให้สิทธิแก่คนพิการทุกพลภาพที่ปฏิบัติงานได้เข้าทำงาน ซึ่งก็เหมือนคนปกติสามารถเข้ารับราชการได้ ดังนั้นโครงการที่ผมวางแผนเอาไว้ว่าจะเป็นคนพิการก็เลยไม่มีปัญหา ซึ่งก่อนหน้านี้จะกังวลใจมากเพราะไม่รู้จะไปทำงานอะไร กลัวไปที่ไหนแล้วเขาจะไม่รับเข้าทำงาน”

กำลังใจของพ่อและแม่ที่มอบให้แม่และทัศนคติที่ไม่เคยคิดดูถูกตัวเองกลายเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้แม่มีความอดทนต่อสู้กับอุปสรรคปัญหาทั้งหมดนั้น และส่งผลทำให้แม่สามารถศึกษาเล่าเรียนกระทั่งสำเร็จการศึกษาได้

“ในเรื่องของการเรียนและการใช้ชีวิตนั้นผมไม่ได้คิดอะไร ผมคิดว่าขอให้เราใช้ชีวิตเหมือนกับคนทั่วไปก็พอแล้ว ไม่เคยคิดน้อยเนื้อต่ำใจว่าตัวเองเกิดมาหูหนวกแล้วจะต้องเรียนหรือทำอะไรไม่ได้”

แม้ความเจ็บที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและภาษามือจะเป็นเพื่อนคู่ใจของแม่ในสายตาของคนทั่วไปแต่กับความรู้สึกแท้จริงแล้วเขาได้เปิดเผยว่า ครอบครัวมีความสำคัญต่อชีวิตจิตใจมากที่สุดที่ทำให้แม่มายืนได้ในจุดนี้

“กำลังใจจากพ่อแม่เป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุด เวลาผมมีปัญหาผมก็มักเลือกที่จะปรึกษาพวกท่าน ซึ่งพวกท่านอยู่เคียงข้างและให้กำลังใจผมตลอดมา และสิ่งที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งคือความพยายามของตัวเองที่ผมมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะเรียนให้จบ เพื่อความหวังของพ่อแม่และอนาคตของตัวเอง”

การใช้ชีวิตทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยนั้น แม้มีเพียงความเจ็บที่กลายเป็นโลกส่วนตัวทางร่างกายให้แก่แม่ แต่ส่วนลึกภายในจิตใจแล้ว ผู้ชายที่มีโลกเจ็บคนนี้ก็กลับมีเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้สำหรับอนาคตของตนเองว่า

“ผมจะให้กำลังใจตัวเองเวลาเรียน ถ้ามองว่าวิชาแต่ละวิชาที่เรียนนั้นยากไหม ก็ยากนะ แต่สิ่งที่สำคัญคือตัวเองต้องต่อสู้ไม่ว่าจะหูหนวกตาบอดหรือพิการแบบอื่นๆ ไม่ต้องอ่อนใจหรือท้อใจทุก

SOTUS! FESTIVAL

SOTUS "รับน้องส่งพี่"

เมื่อก้าวอย่างสู้อดทนพฤษภาคมพ่อแม่หลาย คนต่างก็ช่วยกันหาเงินพัลวันเพื่อเตรียมตัวรับมือกับค่าใช้จ่ายในวันเปิดเทอมในส่วนของเด็กมัธยมปลายที่กำลังจะเป็น นักศึกษาในรั้วมหาลัยอย่างเต็มตัวหลายคนต่างตื่นเต้นกับสิ่งที่กำลังจะพบเจอชีวิตในชุดนักเรียนนั้นต่างจากชุดเด็กมัธยม อย่างสิ้นเชิง ด้วยวุฒิภาวะ มันทำให้เราเห็นว่าเราเป็นผู้ใหญ่แล้ว สามารถที่จะคิดและตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ เองได้และสิ่งที่ น่าภูมิใจมากไปกว่านั้นก็คือ คนที่ตั้งหน้าตั้งตาอดทนความหวัง กับการเป็นบัณฑิตอย่างรุ่นพี่ปี 4 ก็กำลังจะเข้าสู่พิธีรับปริญญา ด้วยความภาคภูมิใจ และยังคงทิ้งสายใยรักไว้ให้น้องปี 1 เพื่อสืบทอด วัฒนธรรมการรับน้องสืบไป

แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่เพราะคนบางกลุ่มอาศัยช่วงเวลานี้ ในการทวงคืนหนี้แค้นที่ว่าได้และบางคนก็เห็นความเจ็บปวดทรมาน ของผู้อื่นเป็นเรื่องสนุก ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียใจอย่างยิ่ง เพราะในช่วงเวลา การเปิดเทอมของรั้วมหาวิทยาลัย สำหรับนักศึกษาปี 1 แล้วนั้น เป็นการเริ่มเข้าสู่ช่วงเทศกาลของ "การรับน้อง" ซึ่งวิธีการของแต่ละ มหาวิทยาลัยก็มีความแตกต่างกันไปตามแต่ประเพณีปฏิบัติกัน มาหลายคนมักตั้งคำถามว่ารับน้องไปทำไม? รับแล้วได้อะไร? เนื่องจากมักจะมีข่าวในแง่ลบของการรับน้องปรากฏอยู่ ตามหน้าสื่อเสมอๆ ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์มากมายถึง การรับน้องที่โหดร้ายทารุณแทบจะกลายเป็น "ประเพณี" ไปซะแล้วกับเหตุการณ์ "รับน้องโหด" ที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี ล่าสุดที่กำลังเป็นข่าวคือโครมอยู่ขณะนี้ ก็กรณีของรุ่นน้องปวช.1 โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์เหยื่อรับน้องเฉยๆ ระหว่างทางรุ่นพี่ "บังคับ" ให้ดื่ม "เหล้าขาว" และแนะนำตัวกันทุกคน กว่าจะถึงที่พักก็ค่ำแล้ว จึงเข้านอนกันหมด พอเช้าวันรุ่งขึ้น รุ่นพี่ปล่อยรุ่นน้องไปพักผ่อน เพื่อจัดเตรียมงานกิจกรรม กระทั่งเย็นรุ่นพี่ก็เรียกรุ่นน้องทั้งหมด มารวมกันเล่นรอบกองไฟ โดยรุ่นพี่จะสั่งให้รุ่นน้องทุกคนร้องเพลง ใครร้องไม่ได้ให้วิ่งลงทะเล เมื่อเสร็จกิจกรรมช่วงนี้แล้วรุ่นพี่ เรียกรุ่นน้องปี 1 ทั้ง 4 คน มายืนเรียงแถวหน้ากระดาน ให้เอามือโพล่งหลังและยื่นเท้าชิดกัน จากนั้นสั่งให้วิ่งไปกระแทกกับพื้นทราย ที่เรียกกันว่า "วิ่งตึง" คนละหลายครั้ง จากนั้นให้นอนกลิ้งอยู่บนกองทราย ซึ่งข้างล่างจะเป็น "กองไฟ" ที่เพิ่งมอด จนรู้สึกปวดแสบปวดร้อน ไปหมด และเป็นแผลพุพอง เมื่อทนไม่ได้รุ่นพี่ก็สั่งให้วิ่งลงไปแช่ใน น้ำทะเล ทำให้ยิ่งเจ็บปวดมากขึ้นไปอีกส่วนแผลที่อยู่ตรงหน้าอก เป็นแผลที่ถูกรุ่นพี่เอาส้อมที่ "ลนไฟ" จนร้อนแล้วเอามาทาบ ซึ่งรุ่นน้อง ทุกคน "โดนหมด" www.innnews.co.th.com, www.idomodern.com

หากแต่วันนี้เราจะพูดถึงการรับน้องในแง่บวกบ้าง จาก ร้อยพ่อพันแม่จากพื้นเพที่แตกต่างกันแน่นอนว่าทุกคนล้วนมีต้นทุน ที่แตกต่างกัน การได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจซึ่งกันและกันก็จะเป็น สิ่งที่ดีต่อบุคคลนั้นในภายภาคหน้า ตราบใดที่ยังมีประเพณีรับน้อง ก็จะช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ซึ่งถ้าขาด กิจกรรมส่วนนี้ไปก็อาจเป็นการยากที่จะสร้างโอกาสให้นักศึกษา ได้ทำความรู้จักเพื่อนร่วมคณะหรือสถาบันเดียวกัน จนบางครั้ง อาจถึงขั้นต่างคนต่างอยู่ไม่จำเป็นต้องสนใจกันเลยก็เป็นได้ ก า ร ร ับ น ้องจึงเป็นอีกประสบการณ์ใหม่ที่น้องใหม่ของแต่ละ มหาวิทยาลัยจะได้พบเจอ ซึ่งการรับน้องอย่างสร้างสรรค์ก็จะเป็น จุดเริ่มต้นที่ดีให้กับรุ่นน้องสำหรับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เป็นการสร้างความสัมพันธ์ สัมผัสความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ โดยเฉพาะในรั้วมหาวิทยาลัยที่กว้างขวางแล้ว การสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างเพื่อน พี่น้อง ร่วมสถาบันเดียวกัน ก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ แต่ละบุคคลมีความเชื่อมโยงและกว้างขวางมากขึ้นด้วย

"ผู้คนที่มาอยู่ก็ล้วนมาจากพื้นที่วัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งภาษาที่แตกต่างกันและเมื่อน้องปี1 เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ รุ่นพี่ปี 4 ก็กำลังเตรียมตัว ออกไปผจญภัยใช้ชีวิตทำงาน แต่สิ่งที่พวกเขายังคง ทิ้งเอาไว้ให้จดจำก็คือขนบธรรมเนียม "ประเพณี" การรับน้องที่ถูกถ่ายทอดจากสายใยพี่ ป้า น้า อา ทวดรหัส ที่คอยดูแลกันเสมือนคนในครอบครัว ตลอดเวลา และคอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา แม้กระทั่งเรียนจบออกไปแล้วก็ตาม "

Freshy

นักศึกษาน้องใหม่ รั้วมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวนกว่า 5,000 คน ร่วมใจรวมมหาวิทยาลัย เพื่อแสดงพลังความ สามัคคีและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวในกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่อย่างสร้างสรรค์ ประจำปี 2556 "รับน้องสร้างสรรค์ มุ่งมั่นสามัคคี ทำดีจิตอาสา" ณ สนามฟุตบอล มหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำว่า SOTUS มาจาก Seniority = การเคารพผู้อาวุโส Order = การปฏิบัติตามระเบียบวินัย Traditio = การปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณี Unity = การเป็นหนึ่งเดียว Spirit = การมีน้ำใจ ซึ่งระบบ “ SOTUS ” นี้เกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา โดยจะให้ระบบนี้ในการปกครองและปลูกฝังการฝึกทหารใหม่จากรุ่นสู่รุ่น เมื่อมีพบก็ต้องมีจากแต่จากในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการจากลาแต่หมายถึงความว่าจากไปเพื่อไปเจอสิ่งใหม่ๆ สังคมใหม่ๆ โลกในมุมใหม่ๆ ซึ่งตามจริงแล้วกิจกรรมการรับน้องใหม่ที่หลายๆ มหาวิทยาลัยนำมาใช้กันเป็นการนำแค่เอาบางส่วน ของระบบ SOTUS มาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัยเท่านั้น การรับน้องจึงเป็นอีกประสบการณ์ใหม่ที่น้องใหม่ของแต่ละมหาวิทยาลัยจะได้พบเจอ ซึ่งการรับน้องอย่างสร้างสรรค์ ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีให้กับรุ่นน้องสำหรับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นการสร้างความสัมพันธ์สมัครสมานสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ

โดยเฉพาะในรั้วมหาวิทยาลัยที่กว้างขวางแล้วการสร้าง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนที่น้องร่วมสถาบันเดียวกันก็จะเป็น สิ่งที่ช่วยให้แต่ละบุคคลมีความเชื่อมโยงและกว้างขวางมากขึ้นด้วย และจากการที่ภายในมหาวิทยาลัย ผู้คนที่มาอยู่ก็ล้วนมาจากพื้นที่ วัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งภาษาที่แตกต่างกันและเมื่อน้องปี 1 เข้ามา เป็นสมาชิกใหม่ รุ่นพี่ปี 4 ก็กำลังเตรียมตัวออกไปผจญภัยใช้ชีวิต ทำงาน แต่สิ่งที่พวกเขายังคงทิ้งเอาไว้ให้จดจำก็คือ ขนบธรรมเนียม “ประเพณี” การรับน้องที่ถูกถ่ายทอดจากสายใยพี่ ป้า น้า อา ทวด รหัสนี้ ที่คอยดูแลกันเสมือนคนในครอบครัวตลอดเวลา คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา แม้กระทั่งเรียนจบออกไปแล้วก็ตาม จากที่กล่าว มาทั้งหมดนี้ ระบบ SOTUS ก็เป็นเพียงแค่ตัวกลางของการรับน้อง ซึ่งอยู่ที่ว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะนำ ระบบ SOTUS ไปใช้ในทิศทางใด เพื่อให้มีผลที่ดีต่อรุ่นพี่ รุ่นน้อง และมหาวิทยาลัยเอง เพราะ ระบบ SOTUS เป็นเพียงแค่ตัวกลางของมายาคติที่จะช่วยส่ง ผลให้ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมไทยได้เป็นอย่างดีแต่ ถ้านำไปใช้ผิดวิธีก็อาจเป็นเพียงแค่อุดมการณ์ไร้สาระสร้าง ความเสื่อมโทรมให้สังคมไทยก็เป็นได้

เรียบโดย ณ

สัมภาษณ์อย่าได้ไรให้ไต่ถาม Google ช่วยให้ตนสัมภาษณ์รู้ลึกฉลาด

ในช่วงนี้เป็นอีกวาระหนึ่งซึ่งจะมีบัณฑิตป้ายแดงน้องใหม่ขวักไขว่หางานเพื่อตั้งหลักปักฐานชีวิตการเป็นมืออาชีพจากผู้คนนับหลายร้อยพันที่ต่างแข่งขันกันเพื่อแย่งชิงงานอันน้อยนิดบ้างก็มีเส้นสายเป็นลูกพ่านหลานเธอ บ้างก็รู้จักจากเพื่อนสนิทมิตรสหาย ส่วนคนที่พึ่งลำแข้งตัวเองก็ต้องสรรหาทุกวิถีทางเพื่อให้ตัวเองได้งาน เนื่องจากคำว่า “เงิน” มันจำเป็นต่อปากท้อง ซึ่งในปัจจุบันแค่แรงงานขั้นต่ำวันละ 300 บาท ก็ยังไม่พอกับค่าครองชีพที่สูงกว่ารายได้ซะอีกหลายคนคงได้ยินชื่อเสียงของกระบวนการสัมภาษณ์งานภูเก็ลที่มีคำถามกวนสมองประหลาดปัญญา ซึ่งก็ถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของภูเก็ลที่ช่วยดึงดูดให้คนเก่งๆ อยากเข้ามาสัมภาษณ์งานแต่ Laszlo Bock รองประธานอาวุโสฝ่ายทรัพยากรบุคคลของภูเก็ลให้สัมภาษณ์ว่าจากสถิติของภูเก็ลเองกลับพบว่าคำถามประหลาดปัญญาเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพของพนักงานที่รับเข้ามาแม้แต่น้อย (Bock ใช้คำว่า “เสียเวลาอย่างสิ้นเชิง” a complete waste of time) ประโยชน์ของมันมีแค่ให้ฝ่ายที่เป็นคนสัมภาษณ์รู้สึกฉลาดเท่านั้นแต่สิ่งที่ Bock บอกว่าสำคัญกับการสัมภาษณ์คือการสัมภาษณ์เชิงสังเกตพฤติกรรมโดยที่ฝ่ายทรัพยากรบุคคลของภูเก็ลต้องเตรียมคำถามไว้ก่อนเพื่อให้ถามคำถามชุดเดียวกันกับผู้เข้าสัมภาษณ์ทุกคนและสามารถนำมาเปรียบเทียบได้ ตัวอย่างของคำถามลักษณะนี้คือ “จงยกตัวอย่างช่วงเวลาที่คุณแก้ปัญหายากๆ ได้” ซึ่งผู้ถามจะสังเกตว่าผู้ตอบมีท่าทีต่อปัญหาในสถานการณ์จริงอย่างไร และสังเกตผู้ตอบว่าปัญหาแบบไหนที่ผู้ตอบมองว่า “ยาก”

TRIC ดีๆ จาก Laszlo

ผู้นำที่ดีจะต้องสม่ำเสมอ (consistent) ยุติธรรม (fair) เพื่อให้ลูกทีมสามารถเดาวิถีคิดของผู้นำได้ เมื่อลูกทีมรู้สึกว่ผู้นำปฏิบัติตัวสม่ำเสมอก็จะรู้สึกว่ตัวเองมีอิสระในการทำงานเป็นอย่างมากเพราะเขาได้ว่อะไรที่ผู้นำที่มอนุญาตให้ทำและไม่ให้ทำเกิดขึ้นไปเรื่อยๆ โดยแบ่งมิติที่ให้คะแนนเป็น 12-18 ด้าน แล้วแชร์กลับไปยังหัวหน้างานคนนั้นๆ ให้รับทราบ ระบบนี้ทำให้หัวหน้างานที่แยกอยู่ในบริษัทได้ยาก และคุณภาพของการบริหารคนของภูเก็ลดี

ขึ้นมากในรอบ 3 ปีหลัง ไม่พบความสัมพันธ์ว่าผู้สัมภาษณ์งานคนไหนสามารถหาพนักงานเก่งๆ เข้าบริษัทได้เป็นพิเศษ เกรด (GPA) ในสมัยเรียนและคะแนนทดสอบ (test score) ของพนักงานไม่มีประโยชน์ใดๆ ในการพิจารณาการจ้างงาน ซึ่งตอนนี้ภูเก็ลเลิกขอ transcript และคะแนนทดสอบจากผู้สมัครงานไปแล้ว เว้นแต่จะเพิ่งจบการศึกษาเท่านั้นเหตุผลที่เกรดกับคะแนนทดสอบไม่มีผลกับการทำงานเป็น เพราะทักษะที่จำเป็นในตอนเรียนนั้นต่างไปจากทักษะในการทำงานที่ภูเก็ลอย่างสิ้นเชิงเมื่อเรียนจบเข้ามาทำงานกับภูเก็ล 2-3 ปี พนักงานจะมีทักษะที่แตกต่างจนกลายเป็นอีกคนไปเลย สัดส่วนพนักงานภูเก็ลที่ไม่ได้จบชั้นอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงหลัง ตอนนี้มีบางทีมในภูเก็ลที่มีพนักงานไม่จบการศึกษาถึง 14% เป็นอีกหนึ่งความรู้ใหม่ๆ ที่มีสาระและเรื่องราวดี ๆ ที่นำมาฝากกันหวังว่าบัณฑิตป้ายแดงทั้งหลายที่กำลังมีนัดสัมภาษณ์จงโชคดีมีชัยขอให้ได้งานทำเพราะมีงานก็มีเงิน ยิ่งในยุคข้าวยากหมากแพงอย่างสมัยนี้เงินถือเป็นพระเจ้าที่จะเสกสิ่งดีนับตาลดชีวิตคนให้สูงขึ้นหรือตกต่ำได้เลยทีเดียว น่าใจถือเป็นสิ่งที่หายากมากในสังคมยุคนี้คำว่าอดทนเกื้อกูลกันก็ยังจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าคำว่าน้ำใจ เพราะเขาใหญ่เขาเยอะ ลูกพ่านหลานเธอก็แย่ง ดังนั้นหากใครที่ยังไม่รู้ว่จะตอบคำถามสัมภาษณ์ยังไงให้ได้งานที่มีอยู่น้อยนิดทำก็ลองนำทริคดีๆ จาก Laszlo Bock เจ้าพ่อคำถามสัมภาษณ์งานจากภูเก็ลที่ได้แนะนำไปลองปรับใช้ดูอาจจะช่วยได้ไม่มากนักน้อยลงนำไปปรับใช้ดูก็ไม่เสียหายนะค่ะ

ร้านเปิดทุกวันจันทร์ - เสาร์
เวลา 10.00 น. - 16.00 น.

ส่วนลด 10%

ร้านรับบัณฑิตใหม่ รุ่นที่ 37 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

เพียงแสดงคูปองส่วนลดนี้กับทางร้าน

* เมื่อทานครบ 200 บาท

หมดเขต วันที่ 31 ธันวาคม 2556

จังหวัดเชียงใหม่มีที่กินที่เที่ยวนี่ถือว่าเป็นอันดับต้นๆ ที่มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากมายเลยทีเดียว วันนี้หนังสือพิมพ์เสียงดังฉบับปีที่ 23 นี้เรามีแหล่งข้อมูลดีๆ สำหรับนักกินและขาช็อปทั้งหลายได้มาทำความรู้จักกับ “น้ำอ้วนชวนหิว” ซึ่งหลายคนอาจจะพอรู้จักกันบ้างแล้วจากเพจที่มีคนไลด์กว่าสองหมื่นคน หากใครกำลังมองหาร้านอาหารปาร์ตี้พปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ และครอบครัวหรือใครที่ยังไม่รู้ว่าจะหลังรับประทานอาหารเสร็จจะพาครอบครัวไปเลี้ยงแสดงความยินดีกันที่ไหน วันนี้เรามีร้านมาแนะนำกันหลายร้านเลยทีเดียว

:: Phuket Seafood ::

“อาหารทะเลสดๆ เน้นรสอร่อย คุ่มค่า คุ่มราคา บริการดี คนตรีสด เทียวเชียงใหม่ กินอาหารทะเลสดๆ อร่อยๆ ดำรับสุดยอดสูตร “ภูเก็ต” เปิดมานานกว่า 5 ปี” อาหารทะเลสดๆ เป็นปัจจัยอันดับ 1 ของความอร่อย แต่ปัจจัยที่สำคัญไม่น้อยกว่าความสดเลย ก็คือ สูตรอาหารและมีมือพ่อครัวแม่ครัว ทำให้เรานั้นมั่นใจว่าทุกอย่างของอาหารทะเลที่อร่อยสุดคุ่มที่เป็นหนึ่ง ลงตัวอยู่ที่เราแล้วทำไมต้องไปกินกันไกลๆ ถึง ภูเก็ต?? ในเมื่อเราคัดสรรความอร่อยที่รับรองว่าไม่แพ้ใคร จากสูตรดั้งเดิมของคำว่า “ภูเก็ตซีฟู้ด” มาให้คุณแล้วที่นี่”

ในส่วนเรื่องของอาหารรับรองว่าร้านนี้สดจริงครับ แต่ถ้าไม่สดก็คืนได้ทางร้านไม่คิดเงินครับ สาเหตุที่อาจจะทำให้อาหารไม่สดง่าย ๆ คือคนที่ทำอาหารเขาไม่ได้เป็นคนทานทำได้เพียงใช้ความมั่นใจของที่มาใหม่รวมถึงสายตาและความรู้สึกในการวิเคราะห์ ดังนั้นบางครั้งคุณภาพของวัตถุดิบอาจจะพลาดไปบ้าง แต่การณ์นี้จะเจอน้อยมากครับ ที่ร้านนี้เขาจะสต็อกสินค้าไว้ให้เพียงพอในการทำอาหารให้ลูกค้าเท่านั้น เขาจะไม่สั่งมาเป็นจำนวนมาก เพราะถ้าเวลาผ่านไป มันจะทำให้คุณภาพของวัตถุดิบพ่องลงไปและที่นี้เขาไม่ใส่ผงชูรสครับ อีกประเด็นหนึ่งที่ร้านนี้เขาแตกต่างจากที่อื่นอย่างทีบอกว่าอาหารทะเลที่นี้เขาจะขายเป็นขีดครับ

ร้านนี้ ตั้งอยู่บน ถ.คันคลองชลประทาน อยู่ตรงข้ามมือของทางเข้า ค่ายทหาร มทบ.33 (ศูนย์ฝึก รด.) กับ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติ จ.เชียงใหม่ หากใครมาจากทางสี่แยกโรงแรมเชียงใหม่ภูคำก็จะอยู่ซ้ายมือ แต่ถ้ามาจากทางศาลากลางร้านก็จะอยู่ขวามือครับ

:: The Buffet Chiang Mai ::

อยากบอกว่าแนะนำเลยร้านนี้ ทั้งความคุ้มค่าปริมาณอาหารที่เขามีให้เราทาน การนำเสนอรูปแบบของอาหารที่ทำให้เรารู้สึกว่ามันน่าทานจริงๆ และเมื่อลองทานรสชาติมันก็ไม่ได้ด้อยลงไปเลย อร่อยอีกต่างหาก และน้ำอ้วนชอบตรงเครื่องดื่มมีเยอะ น้ำอ้วนไม่เคยเห็นร้านไหนเขาจัดเต็มแบบนี้มาก่อน กว่า 12 ชนิดให้ลูกค้าได้เลือกดื่ม รวมไปถึงชาอีกกว่า 20 รสชาติ กาแฟก็เป็นแบบเกรฟี่พรีเมียม รางวัลระดับโลกการันตีพูดถึงในส่วนของชาบู วัตถุดิบถ้าใครได้เคยไปทาน จะรู้ว่าของที่เขาเอามาให้เราทานนั้น คือของดี คงไม่มีใครเทียบน้ำอ้วนแน่นอน นับข้อดีได้ขนาดนี้ จะพลาดได้ไงละ!!

ถ้าอยากทานบ้าง อยากไปพิสูจน์ถึงความอร่อย และความอลังการของร้านนี้ จะเป็นไปอย่างนี้น้ำอ้วนไม่หรือไม่ว่า ไม่ได้ที่ร้าน The Buffet เชียงใหม่ ตั้งอยู่บนถนนสิริโรต ถ้าบอกชื่อถนนนี้ไปน้ำอ้วนว่าคงมีหลายคนไม่เคยได้ยินเป็นแน่นอน หากจะบอกว่าเส้นทางมา ให้เราตั้งต้นมาจากโรงพยาบาลสวนดอก มุ่งหน้าไปยังหลังมอ ให้เราขับรถตรงไปนะครับ แล้วเราก็จะเจอสามแยกไฟแดง โรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่ ให้สังเกตทางด้านซ้ายมือ จะมีร้านกาแฟที่ชื่อว่า Coffee Zebra อยู่ตรงหัวมุมไฟแดงเลย จะมีชอยอยู่นั่นแหละครับ ถนนสิริโรต ให้เราเลี้ยวไปทางซ้ายครับ เข้าซอยไปนิดเดียว ร้าน The Buffet Chiang Mai จะอยู่ถัดจากร้านกาแฟ Coffee Zebra นั่นเอง

ขอขอบคุณข้อมูลดีๆ จากเว็บ “ น้ำอ้วนชวนหิว ” และสำหรับใครที่ยังไม่จุใจ สามารถติดตามได้ที่

www.hungryfatguy.com

www.facebook.com/hungryfatguy

:: Sleepless ::

ร้าน Sleepless หรือร้านไม่หลับ ไม่นอน (แอบไปตั้งชื่อให้เขาอีก) เป็นร้านบรรยากาศชิคๆ อีกร้านหนึ่งที่น่านั่งดินะครับ บรรยากาศของสวนเล็กๆ ทำให้รู้สึกสดชื่นที่ได้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติ อีกทั้งที่นี่ก็ยังมีอาหารแปลก อย่างที่เอาแครอทที่เราคิดว่าเป็นอาหารหวานมาตลอด มาดัดแปลง คิดค้นเป็นสูตรของอาหารคาว ทำให้เราได้สัมผัสถึงประสบการณ์ในการทานแครอทในรูปแบบหนึ่งที่ดีกว่าแปลกใหม่ ถ้าในเชียงใหม่ ร้านนี้น้ำอ้วนเคยทานอะไรแบบนี้ครั้งแรก (หรืออาจจะมีการอื่น แต่น้ำอ้วนอาจจะยังไม่เคยไปทานก็ได้) ซึ่งรสชาติที่น้ำอ้วนได้ลิ้มลองในวันนี้ก็ถือว่าอร่อยเลยทีเดียว

ร้านนี้ตั้งอยู่ ถนนสิริมงคลจารย์ ซอย 9 (เป็นซอยที่อยู่ตรงข้ามโรงแรมวิคทอรี นิมมาน) เข้ามาในซอยครับ ประมาณ 500 เมตร ร้านจะอยู่ด้านซ้ายมือ

จากวันนั้น จนถึงวันนี้

ในปี พ.ศ. 2525 วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ซึ่งเป็นวิทยาลัยครูสังกัดกรมการฝึกหัดครู เกิดวิกฤตทางด้านการผลิตบุคลากรสายครูที่เกินความต้องการของสังคมจึงมีการปรับเปลี่ยนการเปิดสอนสาขาอื่นๆ หลายสาขาด้วยกัน ดังปรากฏในหลักสูตรปัจจุบันนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เริ่มขึ้นเมื่อปี

พ.ศ. 2528 ขณะที่กรมการฝึกหัดครูโดยอาจารย์พะยอม แก้วกำเนิดเป็นอธิบดีกรมฝึกหัดครูได้ให้มีการร่างหลักสูตรอนุปริญญาด้านนิติศาสตร์ 2 หลักสูตรได้แก่ หลักสูตรวารสารศาสตร์ และการประชาสัมพันธ์กับหลักสูตรศิลปการสื่อสารและการโฆษณา

พ.ศ. 2529 วิทยาลัยครูเชียงใหม่สมัยนั้น จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการโปรแกรมวิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์คณะกรรมการโปรแกรมวิชาศิลปการสื่อสารและการโฆษณาเพื่อเปิดสอน

โปรแกรมวิชาดังกล่าวโดยได้รับวุฒิ อ.วส. และ อ.ศส.ระดับอนุปริญญา

พ.ศ. 2530 มีการจัดตั้งคณะวิทยาการจัดการจึงมีการรวมโปรแกรมแบบวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์กับโปรแกรมศิลปการสื่อสารและการโฆษณาเป็น “ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์” สังกัดคณะวิทยาการจัดการ

พ.ศ. 2531 ยกเลิกหลักสูตรอนุปริญญา อ.สว.และ อ.ศส. ปิดสอน หลักสูตร ปริญญาตรี 4 ปี สายศิลปศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ แขนงประชาสัมพันธ์โดยได้ รับวุฒิ ศศ.บ. (นิติศาสตร์)

พ.ศ. 2536 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ทั้งภาคปกติและโครงการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บ.ป.)

พ.ศ. 2543 สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ มีคำสั่งห้ามปรับเปลี่ยนการบริหารรูปแบบใหม่จาก “ภาควิชา” เป็น “โปรแกรมวิชา” ดังนั้นจึงได้ยุบภาควิชาสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นโปรแกรมวิชานิติศาสตร์

พ.ศ. 2544 โปรแกรมวิชาฯ ได้เปิดรับนักศึกษาภาคขยายโอกาสหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี

พ.ศ. 2546 โปรแกรมวิชาฯยกเลิกการเปิดรับนักศึกษาภาคขยายโอกาสและได้ดำเนินการสอน นักศึกษา 2 ภาค ได้แก่ ภาคปกติและภาคพิเศษ (เสาร์-อาทิตย์)

พ.ศ. 2548 โปรแกรมวิชาฯ ได้จัดหลักสูตรใหม่ โดยเปิดแขนง วิชาออกเพิ่มเป็น 4 แขนง ได้แก่ แขนงวิชาการประชาสัมพันธ์ แขนงวิชาการสื่อสารมวลชน แขนงวิชาการโฆษณา และแขนงวารสารศาสตร์ เพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสามารถเข้าสู่สายงานได้ตรงความต้องการของตนเองและผู้ประกอบการมากยิ่งขึ้นโดยหลักสูตรนี้เริ่มใช้กับนักศึกษา ในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา

พ.ศ. 2549 มีการปรับเปลี่ยนชื่อการบริหารรูปแบบจาก “โปรแกรมวิชา” เป็น “สาขาวิชา” จนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2552 สาขาวิชานิติศาสตร์ได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ โดยเปลี่ยนจากแขนงวิชาเป็นกลุ่มวิชาการประชาสัมพันธ์ กลุ่มวิชาการสื่อสารมวลชน กลุ่มวิชาการโฆษณา กลุ่มวิชาการวารสารสนเทศมีการลดจำนวนหน่วยกิตเหลือ 133 หน่วยกิต และเพิ่มอัตลักษณ์ของหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างวิชาการกับวิชาชีพและมุ่งพัฒนาสังคมท้องถิ่นโดย เพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวกับท้องถิ่นเพิ่มลงไปหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันมากขึ้น โดยหลักสูตร 2553 เริ่มใช้กับนักศึกษาในปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

